

Dosarul nr. 2ra-941/20

Prima instanță - (Judecătoria Cahul, sediul central) jud: M. Bușuleac

Instanța de apel - (Curtea de Apel Cahul) jud: R. Petrov, N. Bondarenco, S. Pilipenco

ÎNCHEIERE

1 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Dumitru Popov și recursului declarat de Grădinița-Creșă „Bucuria”, satul Brînza, raionul Cahul,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Dănoi împotriva Grădiniței-Creșă „Bucuria” satul Brînza, raionul Cahul, intervenient accesoriu Primăria satului Brînza, raionul Cahul, cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului mediu pentru perioada absenței forțate de la serviciu, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 29 ianuarie 2020 a Curții de Apel Cahul,

c o n s t a t ă:

La 25 iulie 2014, Gheorghe Dănoi a depus cerere de chemare în judecată împotriva Grădiniței-Creșă „Bucuria” s. Brînza, r-nul Cahul, prin care a solicitat anularea ordinului nr. 35 din 6 iunie 2014 cu privire la desfacerea contractului individual de muncă ca urmare a demisiei salariatului, restabilirea în calitate de paznic la Grădinița-Creșă „Bucuria” din s. Brînza, r-nul Cahul, încasarea sumei de 10 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că a fost angajat în calitate de paznic la Grădinița-Creșă „Bucuria” din s. Brînza, r-nul Cahul în baza contractului individual de muncă nr. 58 din 1 septembrie 2012.

La începutul anului 2014 relațiile cu directorul grădiniței s-au agravat, iar la 7 mai 2014 aceasta i-a propus să meargă în concediu anual pe o perioadă de 28 de zile calendaristice, fapt acceptat de către el.

Reclamantul a menționat că, deoarece nu cunoaște limbajul de specialitate, a scris cererea cum a fost dictată de către doamna director, pentru ca aceasta să fie scrisă corect. Cerere separată de demisie nu a scris, iar la 7 mai 2014 dânsul avea intenția de a pleca în concediu și nicidecum de a demisiona.

După expirarea concediului a revenit la serviciu, iar directorul grădiniței l-a informat că dânsul a fost eliberat din funcție din proprie inițiativă.

Astfel, reclamantul s-a adresat cu plângere la Inspekția teritorială de muncă Cahul, care în urma verificărilor a constatat că a fost concediat ilegal, nefiindu-i prezentat ordinul de concediere contra semnătură, precum și, s-au depistat și alte încălcări.

Cu constatările inspecției muncii, s-a adresat pentru a soluționa litigiul, însă directorul grădiniței i-a remis carnetul de muncă și i-a prezentat ordinul nr.35 din 6 iunie 2014 prin care s-a dispus încetarea contractului individual de muncă.

A remarcat că ordinul de concediere nu a fost semnat de către el, cineva falsificându-i semnătura.

Din aceste considerente, Gheorghe Dănoi consideră că a fost demis ilegal, deoarece dânsul nu a întocmit cerere nominală prin care să solicite încetarea contractului individual de muncă, iar ordinul nr. 35 din 6 iunie 2014 nu a fost semnat de către el.

Prin încheierea Judecătorei Cahul din 18 august 2014, în calitate de intervenient accesoriu, în proces s-a atras Primăria s. Brînza, r-nul Cahul.

La 13 septembrie 2018, în cadrul ședinței de judecată, Gheorghe Dănoi a depus cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând anularea ordinului nr. 35 din 6 iunie 2014 cu privire la desfacerea contractului individual de muncă ca urmare a demisiei salariatului, restabilirea în calitate de paznic la Grădinița-Creșă „Bucuria” din s. Brînza r-nul Cahul, încasarea salariului mediu pentru perioada absenței forțate de la serviciu, încasarea sumei de 10 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 28 septembrie 2018 a Judecătorei Cahul, sediul central, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Dănoi, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 9 aprilie 2019 a Curții de Apel Cahul, s-a respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Vladimir Chironachi în interesele lui Gheorghe Dănoi și s-a menținut hotărârea din 28 septembrie 2018 a Judecătorei Cahul, sediul central.

La 20 iulie 2019 Gheorghe Dănoi, reprezentat de avocatul Vladimir Chironachi, a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei din 09 aprilie 2019 a Curții de Apel Cahul și a hotărârii din 28 septembrie 2018 a Judecătorei Cahul, sediul central, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere integrale a acțiunii.

Prin decizia din 20 noiembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de Gheorghe Dănoi, reprezentat de avocatul Vladimir Chironachi, s-a casat decizia din 9 aprilie 2019 a Curții de Apel Cahul și s-a trimis cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Cahul, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 29 ianuarie 2020 a Curții de Apel Cahul, s-a admis apelul declarat avocatul Chironachi Vladimir în interesele lui Gheorghe Dănoi.

S-a casat integral hotărârea din 28 septembrie 2018 a Judecătorei Cahul, sediul central și s-a emis o hotărâre nouă, prin care:

S-a admis parțial acțiunea înaintată de Gheorghe Dănoi.

S-a anulat ordinul nr. 35 din 6 iunie 2014 cu privire la desfacerea contractului individual de muncă ca urmare a demisiei salariatului.

S-a restabilit Gheorghe Dănoi la Grădinița-Creșă „Bucuria” s. Brînza, r-nul Cahul în funcția de paznic, în conformitate cu contractul individual de muncă nr. 58 din 1 septembrie 2012.

S-a încasat de la angajatorul Grădinița-Creșă „Bucuria” s. Brînza, r-nul Cahul în beneficiul lui Gheorghe Dănoi plata unui salariu mediu pentru perioada absenței forțate de la serviciu pe perioada 2 august 2015 - 29 ianuarie 2020, în sumă de 91 102 lei.

S-a încasat de la Grădinița-Creșă „Bucuria” s. Brînza, r-nul Cahul în beneficiul lui Gheorghe Dănoi suma de 810 lei cu titlu de despăgubire a prejudiciului moral.

S-a încasat de la Grădinița-Creșă „Bucuria” s. Brînza, r-nul Cahul în beneficiul lui Gheorghe Dănoi, cu titlu de cheltuieli judiciare, suma de 1 820 de lei pentru efectuarea expertizei gazoscopice.

În rest, acțiunea înaintată de Gheorghe Dănoi s-a respins ca fiind tardivă.

S-a încasat de la Grădinița-Creșă „Bucuria” s. Brînza, r-nul Cahul în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 2 833,06 lei.

În motivarea soluției, instanța de apel a conchis că prima instanță a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Dănoi Gheorghe eronat, cu încălcarea normelor de drept material.

Cu referire la pretenția prin care a solicitat anularea ordinului nr.35 din 6 iunie 2014 cu privire la desfacerea contractului individual de muncă ca urmare a demisiei salariatului, instanța de apel a reținut că voința exprimată în cererea de demisie nu coincide cu voința reală a salariatului Dănoi Gheorghe, adică dânsul a avut intenția doar de a merge în concediu anual și nicidecum de a demisiona, fapt ce se confirmă inclusive și prin raportul de expertiză judiciară nr.590 din 24 aprilie 2018 întocmit de către Centrul Național de Expertize Judiciare, potrivit cărui, semnătura din numele lui Dănoi Gheorghe din rubrica „Am luat cunoștință de conținutul ordinului” plasată în parantezele de formă arcuită mai jos de textul Ordinului nr.35 din 6 iunie 2014 cu privire la desfacerea contractului individual de muncă ca urmare a demisei salariatului pe numele lui Dănoi Gheorghe, nu a fost executată de către Dănoi Gheorghe, dar de către o altă persoană, prin procedeul în imitare liberă (f.d.76-79).

Referitor la pretenția de încasare a salariului mediu pentru perioada absenței forțate de la serviciu, instanța a menționat că din momentul când a luat cunoștință cu ordinul privind desfacerea contractului individual de muncă, emis la 6 iunie 2014, reclamantul Dănoi Gheorghe urma în termen de 3 ani să se adreseze în instanța de judecată pentru apărarea dreptului încălcat. Însă, având în vedere că la data depunerii acțiunii inițiale reclamantul nu a solicitat și încasarea salariului mediu pentru perioada absenței forțate de la serviciu, dar a făcut-o prin intermediul cererii de concretizare a pretențiilor depusă pe parcursul examinării cauzei, Colegiul a constatat că această pretenție urmează a fi admisă parțial, cu încasarea salariului mediu pentru perioada absenței forțate de la serviciu pe perioada de la 2 august 2015 - 29 ianuarie 2020, iar în rest, urmează a fi respinsă ca înaintată în afara termenului de 3 ani stabilit în art. 355 alin. (1) lit. b) din Codul muncii.

Referitor la pretenția ce ține de încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, a reținut că suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral solicitată de apelant este una exagerată, suma de 810 lei constituind o reparație suficientă și echitabilă pentru cauzarea daunei morale și care, în coroborare cu faptul că apelantului Gheorghe Dănoi i-au fost admise pretențiile și restabilite drepturile, este apreciată ca o satisfacție destulă și în corespundere cu prevederile art. 90 din Codul muncii.

La 3 martie 2020, prin intermediul oficiului poștal (f.d. 9), Dumitru Popov a declarat recurs împotriva deciziei din 29 ianuarie 2020 a Curții de Apel Cahul,

solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei și restituirea cauzei la rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului, Dumitru Popov a remarcat că actual activează în funcția de paznic la Grădinița-Creșă s. Brînza, r-nul Cahul și ocupă locul pe care anterior îl ocupă Gheorghe Dănoi.

A menționat că nu a fost atras și nu a participat la în prezentul proces de judecată, iar prin decizia din 29 ianuarie 2020 a Curții de Apel Cahul îi sunt încălcate drepturile.

În susținerea argumentelor date, a făcut referire la cauza CEDO Cornea c. Republicii Moldova (cererea nr. 22735/07).

Tot la 3 martie 2020, prin intermediul oficiului poștal (f.d. 19), Grădinița-Creșă s. Brînza, r-nul Cahul a declarat recurs împotriva deciziei din 29 ianuarie 2020 a Curții de Apel Cahul, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii din 28 septembrie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul central.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu soluția instanței de apel, invocând temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2) lit. c) și d) din Codul de procedură civilă.

La examinarea cauzei în ordine de apel, instanța nu a verificat dacă la funcția la care pretinde Gheorghe Dănoi nu este angajată o altă persoană, și dacă prin decizia pronunțată i se încalcă drepturile.

În funcția pe care o ocupa anterior Dănoi Gheorghe este angajată o altă persoană, și anume, Popov Dumitru, iar conform statelor de personal ale grădiniței, există doar 2,6 posturi de paznic și acestea fiind ocupate.

Referitor la recursul Grădiniței-Creșă „Bucuria” s. Brînza, r-nul Cahul.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul reține că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa participanților la proces la 21 februarie 2020, însă dovada legală de recepționare a acesteia de către Grădinița-Creșă s. Brînza, r-nul Cahul lipsește.

Din acest considerent, Colegiul consideră că recursul Grădiniței-Creșă „Bucuria” s. Brînza, r-nul Cahul este declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 28 mai 2020 în adresa participanților la proces au fost expediate copiile cererilor de recurs depuse cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței. Însă, până la data examinării admisibilității recursurilor, intimații nu au depus referințe, prin care să-și exprime poziția.

În conformitate cu art. din 439 alin. (3) din Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului declarat de Grădinița-Creșă „Bucuria” s. Brînza, r-nul Cahul, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Conform art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; c) a interpretat în mod eronat legea; d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs depusă de Grădinița-Creșă „Bucuria” s. Brînza, r-nul Cahul, nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile

de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a art. 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Grădinița-Creșă „Bucuria” s. Brînza, r-nul Cahul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

Referitor la recursul declarat de Dumitru Popov, Colegiul reține că potrivit art. 430 lit. a) din Codul de procedură civilă, sunt în drept să declare recurs părțile și alți participanți la proces.

Conform art. 55 din Codul de procedură civilă, se consideră participanți la proces: părțile, intervenienții, procurorul, petiționarii, persoanele care, în conformitate cu art. 7 alin. (2), art. 73 și 74, sunt împuternicite să adreseze în instanță cereri în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale unor alte persoane sau care intervin în proces pentru a depune concluzii în apărarea drepturilor unor alte persoane, precum și persoanele interesate în cauzele privind aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie și în cauzele cu procedură specială.

Conform art. 59 alin. (1) din Codul de procedură civilă, parte în proces (reclamant sau pârât) poate fi orice persoană fizică sau juridică prezumată, la momentul intentării procesului, ca subiect al raportului material litigios.

În conformitate cu art. 433 lit. c) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

Din actele dosarului rezultă că Dumitru Popov nu are calitate de parte sau participant la proces conform art. 55 și art. 59 alin. (1) din Codul de procedură civilă și, din acest motiv, recursul declarat de acesta urmează a fi considerat inadmisibil, potrivit art. 433 lit. c) din Codul de procedură civilă, deoarece de este depus de către o persoană care nu este în drept să-l declare.

Astfel, în conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Prin urmare, Colegiul consideră că recursurile declarate de Dumitru Popov și de Grădinița-Creșă s. Brînza, r-nul Cahul, se declară inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), c) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul depus de Dumitru Popov și recursul depus de Grădinița-Creșă „Bucuria”, satul Brînza, raionul Cahul.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru